

PODKOPANIE (2) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w podkopać); a jasne, e pochylone.

sg N podkopanie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ [I podkopanim.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. podkop.

1. *Wykop podziemny (2) : Suffossio – Podkopanie. Calep 1026b.*

Wyrażenie: »pod ziemią podkopanie« (1): Cuniculus [...] foramen sub terra occultum, ad suffodiendas urbes inventum – Gąnek pod ziemią podkopanie. Calep 277b.

2. *[Wykonanie podkopu: To mowi Pan załtępow/ Mur Bábilońki on náýfyrífy/ podkopánim będzie podkopány [suffossione suffodietur]/ y brony ie⁸⁰ wyfokie ogniem będą wypalone Leop Ier 51/58.]*

Synonimy: 1. ganek, loch; 2. podebranie.

Cf **PODKOP, PODKOPAĆ**

KW, AL